

Iøvrigt kunde det være ønskeligt, om andre Ledere af Undervisningsanstalter for Kvinder, af Lærerindeskoler, Handelskoler o. s. v., ligeledes vilde meddele Offentligheden de Erfaringer, de have høstet om Kvindens Arbejdsevne og Arbejdsmaade. Spørgsmaalet, om Kjønnene bør undervises sammen, eller hvert Køn have sine Skoler, beror jo væsenlig paa, om der for Kvindernes Vedkommende kan paavises Ejendommeligheder, der kræve en særegen Undervisningsmaade. Desuden vilde saadanne Meddelelser kunne give betydningsfulde Fingerpeg om, for hvilke Fag og Arbejdsomraader Kvinderne medbringe de gunstigste Betingelser. Forholdene maa føre til, at Kvinderne ville forsøge at optage Konkurrencen saa at sige paa alle Omraader; kun Erfaringen kan vise, paa hvilke Omraader deres Bestræbelser have Udsigt til at lykkes.

*Osservatore.*

## August Strindberg i Kamp mod Vejrmøller.

I „Politiken“ for 31te Januar og 1ste Februar er August Strindberg atter paa Krigsstien med „Nye Forskninger i Kvindespørgsmaalet“. Det interessanteste ved disse Artikler er den aabne Vedgaaelse af, hvad det er, Forf. frygter for, det er — et Amazonevælde. Det er, mener han, de ugifte Kvinder, der give Tonen an i Kvindebevægelsen, og S. synes at frygte for, at de ogsaa ville tage Magten i Samfundet. „Og hvilken Stilling vil ikke Mødrene, de foragtede, komme til at indtage i den befrygtede Mønsterstat.“ Svaret er meget let: I den Stat, som Kvindesagens Venner arbejde for, ville de Kvinder, der ere Hustruer og Mødre, ikke som i den nuværende Stat være umyndige over deres Formue og uden Raadighed over deres Børn. De ville være fuldmyndige, have Del med Manden i Raadigheden over Børnene og Formuen og i Indflydelse paa Samfundets fælles Anliggender. Enhver kan da sige sig selv, hvilken Stat det er, der ringeagter eller i hvert Fald tilsidesætter Mødrene, den nuværende Stat eller Kvindebevægelsens Mønsterstat! Strindberg kræver af Mødrene, at de ikke blot skulle føde og opdrage Børnene, men ogsaa underholde dem, han forlanger, at de skulle bære begge Forældres Byrder. For Resten kæmper S. ogsaa med Vejrmøller, naar han taler om, at der ikke nu paahviler Moderen nogen Underholdningspligt overfor Børnene. Hvad den Paastand duer til i Sverrig, ville vi lade staa hen, men i Danmark duer den ikke det allerringeste. Naar Hr. S. vil skrive i et dansk